

og disse Arbejder er anslaaede til et Beløb af kun 112,200 Kr. Denne Forskel har følgende Aarsag: Den mindre Sum, 112,200 Kr., vil efter Overslaget være tilstrækkelig, naar Bygningen opvarmes ved Kakkelovne, hvorimod den større Sum, 121,300 Kr., vil medgaa, hvis Laboratoriebygningen samt Professorboligen skal opvarmes ved Centralvarme. Det er Udvalgets Opfattelse, at det under de nuværende Forhold vil være urigtigt at indlægge Centralvarmeanlæg. Udvalget gaar derfor ud fra, at Bygningen i alt Fald foreløbig bør opvarmes ved Hjælp af Kakkelovne. Naar Udvalget uden større Betænkning er gaaet med til et saa stort Byggeforetagende i Tider, hvor det er saa kostbart at bygge, er det ikke blot i Erkendelse af, at der er Trang til et saadant Bygningskompleks, men ogsaa netop under Hensyn til den store Arbejdsløshed, idet der her vil blive Arbejde for adskillige Mennesker, saa at sige hele Sommeren. Men ved Siden deraf er det Udvalgets bestemte Ønske, at der skal iagttages den størst mulige Sparsommelighed med Hensyn til Brugen af de meget kostbare Materialier. I den Henseende mener vi, at der bør spares alle Vegne, hvor der med Fornuft og Rimelighed kan spares, og jeg kan i saa Henseende anføre, at der ikke bør benyttes indført Tømmer eller Tømmer fra Tømmerlagre, men at alt Tømmer bør tages fra vore egne Skove, og at det saa vidt muligt bør benyttes i rund Tilstand, thi Sagen er, at Tømmer fra vore egne Skove er bedst og mest holdbart, naar det i saa stor Udstrækning som muligt benyttes i rund Tilstand. Jeg skal nævne et andet Punkt, hvor der ogsaa kan spares, det er med Hensyn til Højden mellem Gulv og Loft i Værelserne. Ifølge de Tegninger, der ledsager Forslaget, viser det sig, at der for hele første Sals Vedkommende i Professorboligen er anført en Højde mellem Gulv og Loft af 3,15 m, altsaa 5 Alen, men en saadan Højde er i Virkeligheden i høj Grad upraktisk. For det første er saadanne høje Værelser i alt Fald efter min Opfattelse ikke smukke, og dernæst er de meget kostbare at opvarme. Værelser særlig ude paa Landet bør ikke være højere end højst $4\frac{1}{2}$ Alen eller 4,12 eller allerhøjest 4,14 Alen eller 3 m. Jeg vil anmode den højtærede Minister om at have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Punkt og muligvis her faa indført nogle Ændringer.

Jeg skal endelig nævne det af Udvalget stillede Ændringsforslag, som findes

under Nr. 28. Det gaar ud paa, at en Anmærkning paa § 13 under A. II. A., som angaar Landbohøjskolen, udgaar. Anmærkningen gaar ud paa, at hvad der indenfor de fem Hovedkonti kan spares paa enkelte Underkonti, kan anvendes paa andre Underkonti. Jeg skal ikke sige mange Ord om denne Sag, idet jeg kan henholde mig til de Udtalelser, der findes i Finansudvalgets Betænkning og i Statsrevisorernes Betænkning. Jeg kan ligeledes henholde mig til de Udtalelser, Folketingets Ordfører, det ærede Medlem fra Aalborg (N. C. Christensen), fremsatte her i Folketinget. Jeg skal derfor blot udtale, at det er Finansudvalgets Opfattelse, at naar Pengene er brugte, maa der ogsaa kunne gøres Rede for, hvad de er brugte til. I øvrigt kan jeg, som sagt, henholde mig til, hvad der er anført i Betænkningen.

Der er saa paa § 13 nogle Samraad, som jeg skal tillade mig at omtale. Under Nr. 56 i Betænkningen er der anført et Samraad om Inddragelse af nye Arealer til Plantage. Hensigten med dette Samraad er navnlig, at der ogsaa paa det her omhandlede Omraade maa blive gjort, hvad gøres kan for at modvirke Arbejdsløsheden. Der kan sikkert her sættes ikke saa lidt Arbejde i Gang. Saa vidt mig bekendt ligger Staten endnu inde med mange Arealer, som ikke er inddragne til Plantning. Der ligger sikkert endnu store Arealer, der ikke egner sig til andet, og som sikkert kan inddrages. Jeg haaber, at Ministeren vil drage Omsorg for, at der paa dette Omraade sættes saa meget Arbejde i Gang som muligt. Det er et Omraade, hvor der ikke behøves Materialier. Det er mest Jordarbejder og Plantning, det drejer sig om. Jeg mener, det er udmærket, hvis der kunde opnaas noget i denne Retning.

Det næste Samraad, jeg skal omtale, er Nr. 63 i Betænkningen. Det angaar Forpagtningsafgiften af Forsøgsgaardene Tylstrup og Studsgaard. Som bekendt ejer Staten ikke disse to Forsøgsgaarde, men Staten er Forpagter af dem. I Anmærkningerne til Finansloven er det anført, at Forpagtningsafgiften er noget nedsat. Aarsagen dertil ligger for Tylstrups Vedkommende i, at Ejeren for nogle Aar siden har bygget en Stald, og det Beløb, denne har kostet, skal afdrages af Staten i en vis Aarrække. Det er Renten og Afdrag af dette Beløb, der formindsker Forpagtningsafgiften. Et lignende Forhold gør sig gældende med Hensyn til Studsgaard, idet Ejeren i den har indestaaende